

ATS 12: 1 NATURSKILDRINGARNA I DEN NORRÖNA DIKTNINGEN. 41

jag anförda *Heggstaðir* med flere sammansättningar. Det är ju möjligt, att i dessa benämningar en förkärlek för vissa trädslag skymtar fram; säkert är, att de röja Nordbornas vakna öga för det karakteristiska i den omgivande naturen. Ett bevis härför har man i namnet *Grönvin* i Hardangernejden, som enligt Munch (s. XI) tillkommer »det eneste Sted i disse Egne, hvor Grantræer findes».

I detta sammanhang må ock något sägas om personnamnen och deras betydelse för det ämne, som här behandlas. Hellre än att splittra, har jag sammanfört till ett ställe det lilla, som kan härom sägas. Scherer anmärker (*Geschichte der deutschen Literatur* s. 10), att bland Germanernas qvinnonamn finnas de, som erinra om naturens skönhet. Man kan såsom exempel anförda sådana som *Dagrunn*, *Sólveig*, *Snæfríðr*, hvilka tyckas påminna om dagens, solens, snöns glans. Klippan och stenen (t. ex. *Hallsteinn*), berget och hafvet (t. ex. *Berg* och *Sæmundr*), snön och isen (*Snækollr* och *Jökull*) voro ej ovigtiga namnbildande element. Vissa tillnamn tyckas också vittna om natursinnet. Så t. ex. omtalas i Landnámaboken en *Böðvarr snæ-pryma* (snöstorm), en *Herrauðr hvitaský*, en *þórir haustmyrkr*, så förekommer i Droplaugarsona Saga (s. 19) en Tofa *Hlíðarsól*, hvilket tillnamn för öfrigt är en fullkomlig kenning¹.

Störst betydelse hafva dock djurnamnen. De förekomma både enkla och i sammansättningar, både hvad mansnamn och qvinnonamn vidkommer. Exempel äro af förra slaget *Úlfr* och *Björn* med alla deras sammansättningar (*Hrólfr*, *Arinbjörn* etc.), *Bersi*, *Refr*, *Hrólfr*, *Orn* (med sammansättningar *Ornólfr* och de många med begynnande *Arn-*) m. fl.². Af qvinnonamnen må anföras

¹ Ett ortnamn, som påminner om kenningarna, är *Sólborgarhöll* (Kålund).

² Se Weinhold, *Altnordisches Leben* s. 272 ff. Prof. Bugge anmärker (*Antiqvarisk Tidskrift* X s. 145): Fuglenavne har i Norden været meget yndede som Personnavne.